

Per LauraR el dj., 05/09/2024 - 08:00

Avui en dia l'exploració de la freqüència de paraules, gràcies als avenços tecnològics, ha posat de relleu aspectes molt significatius de la vida de les persones i desfà tòpics. Semblaria que mots com *motivació* són més utilitzats que d'altres com *intenció* que pot resultar, per a la desinhibida societat actual, massa seriós o "demodé". Res més lluny de la realitat, tant en els diccionaris de freqüència del català com del castellà, l'ús de *intenció* en la llista de les paraules més utilitzades dobla amb escriure el de *motivació*.

Sembla doncs, que per als nostres contemporanis la intenció és important.

Tots els mestres espirituals han parlat de la seva rellevància. Normalment, parlem de intenció bona o recta, i dels seus contraris. Les dues comparteixen la recerca del bé, però són dos dinàmiques diferents.

La primera es refereix a la bondat del propòsit, a que aquest no pretén fer mal, la persona té com a punt de referència decisiu el seu impuls del jo.

La segona, utilitzant el símbol geomètric de la recta -"línia que en l'espai ordinari dona la distància més curta entre dos punts"-, seria la intenció que té en compte no solament el punt de partida, el jo, sinó l'objectiu, el punt d'arribada.

Aquest petit detall, que la recta intenció es constitueix de dos punts i la bona intenció d'un, suposa una enorme diferència en la consciència d'una persona.

La persona de recta intenció busca que la seva acció s'ajusti a la realitat de l'Altre, sense cap altre objectiu o benefici entremig. Un Altre sinònim de Déu, o el proïsme, o els valors humans universals. Això comporta discerniment i anar més enllà del propi jo, tant en les petiteses personals com en el mateix impuls de bé.

L'acció de bé concret que s'ajusta a l'Altre perdura i, en el procés de realització, la consciència personal es transforma percebant nous horitzons de vida. Tot això és consistent i, ni el temps, ni el canvi de les opinions dels altres ho poden capgirar. D'una recta intenció brolla la llibertat, la fortalesa, la serenor i el goig.

Cal, però, no confondre la recta intenció amb la linealitat dels resultats. Aquests, immediatament, poden ser els no esperats, tampoc s'estalvien la complexitat de les situacions, els dubtes o els riscos, però, perseverant, la rectitud inequívocament deixa espurnes de vida al seu voltant i porta la persona a "un lloc", més enllà d'ella mateixa.

Ara que estem començant un nou curs, donem una ullada als assumptes que ens esperen, sospesem-los amb la recta intenció de fer realitat el Regne de Déu, i per tant esmercem-nos en la justícia amb les persones i en discernir medis i actituds. Nosaltres també viurem millor. Si ens preocupa la intenció, no ens acontentem amb que sigui solament bona.